

LINGUA GALEGA

TEXTO

Ánxela Gracián, escritora: “Eu vivín iso de ir estudar á cidade e sentirme unha nena da aldea”.

Di Ánxela Gracián (Castroverde, 1968) que hai que **varrer para a casa**. E por iso ela fala con tanto gusto do lugar onde naceu e cuxo topónimo adoptou como apelido: Gracián como principio e fin do camiño —e desta conversa—.

Pero, polo medio, esta escritora e tradutora tamén repara en cuestións que merecen o seu coidado: rebélase contra a desgaleguización en espazos e servizos públicos, valora o legado da tradición oral, pon o foco na importancia dunha educación que se adapte aos tempos e aos lugares (...).

—Hai uns anos deches o pregón da Feira de Artesanía de Castroverde e dixeches que tiñas a “certeza de ser e de saberte dun espazo e dun lugar concretos”. Gracián é o teu lugar no mundo. De que maneira te definiu iso como persoa?

—Recoñecerte no lugar onde naces reforza a **autoestima**. Cando era adolescente, eu vivín iso de ir estudar á cidade e sentirme unha nena da aldea. Aínda que Gracián e Lugo capital estaban moi preto xeograficamente, estaban lonxe na **cosmovisión**. Era como outro mundo. En moitos sentidos, a min marcóume nacer no medio do campo, nunha cultura rural. Eu tiveron contacto coa que foi, probablemente, a última xeración das contadoras orais. Din que todos levamos con nós a infancia, así que eu levo iso. (...)

—Quizais iso tamén ten certa relación co que comentabas ao inicio desta conversa. Defender o teu espazo vital, a túa identidade, foi algo ao que tiveches que facer fronte ao marchar estudar á cidade?

—Eu creo que esa sensación de ser de aldea era algo que tiñamos todas as que marchamos ao instituto a Lugo. Faciamos grupo entre nós. Había esa cosmovisión. Tamén estaba a lingua, que nos marxinaba. Non era algo xeneralizado, porque había profesores que si que apreciaban a nosa cultura, pero si que notaba algo **discriminatorio** no ambiente. E aínda sinto que iso segue pasando a día de hoxe. Quizais non suceda tanto coas novas xeracións, pero si que percibo que se segue marxinando o galego. Iso dóeme profundamente. Constató que aínda falta moito traballo nese sentido. Moita xente non reflexionou sobre a convivencia de dúas linguas en **conflito**. Moitos non entenderon que existe ese conflito.

Silvia López
Lugo Xornal (20/11/2019).

CUESTIÓNS

1. Explique o significado que teñen as seguintes palabras e expresións no texto (en letra negra): *varrer para a casa* [l. 3], *autoestima* [l. 13], *cosmovisión* [l. 15], *discriminatorio* [l. 25], *conflito* [l. 28] (1 punto).

2. Escriba o tema do texto e indique as ideas principais (2 puntos).

3. Indique as formas do plural das seguintes palabras: *lugar*, *tradición*, *capital*, *escritora*, *val*, *xeración*, *persoa*, *túnel*, *traballo*, *ambiente* (1 punto).

4. No texto aparecen as formas verbais *sinto* e *segue* (l. 25). Conxúgueas no presente de indicativo e de subxuntivo. Conxugue tamén nestes dous tempos os verbos *mentir*, *advertir* e *pedir* (2 puntos).

5. Escriba un comentario crítico sobre o tema do texto, engadindo argumentos propios a favor ou en contra da opinión da autora (4 puntos).